

عنوان مقاله:

نگرش پدیدارشناختی به تحولات محراب درمساجد ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمانه خورشیدی

بهاره شریفی

مریم خیرخواه

زهرا ارغوانی نیکو

خلاصه مقاله:

محراب مساجد بی تردید از جلوه های اصیل هنراسلامی است که باعبادات اسلامی پیوند می خورد در این مقاله درابتدای امرسعی برآن شده است تا ریشه لغوی محراب و معانی و مفاهیم آن درفرهنگ های لغت فارسی و عربی جایگاه آن درادبیات عرفانی و قران کریم ارایه شود درمرحله بعد جایگاه محراب درگذشته و نظرات سنت گرایانی چون تیتوس بورکهاث درباره محراب به عنوان یک نماداصیل اسلامی که ریشه درقران دارد آورده شده است سپس به بیان حکمت قرانی پیدایی محراب و اساس شکل گیری آن ازنظر یکی ازسنت گرایان و جایگاه محراب درایین مسیحیت پرداخته شده است درآخرنیز به جایگاه محراب به عنوان موطن اصلی هنرمندان که مرکزتجلی بهترین هنرهای آنان درطی دورانهای مختلف بوده است نگریسته شده است دراین مقاله سعی شده است تا ازنظر پدیدارشناختی به تحولات اتفاق افتاده درمحراب نگریسته شود این شیوه پژوهش به سطوح عمیق تر و مفاهیم بنیادین دراثارهنری که ماهیتش فراتر ازمحیط و زمان خاص است می پردازد

کلمات کلیدی:

محراب ، مسجد ، حکمت اسلامی ، معماری اسلامی ، تحول ، پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256244>

